

BIJLAGE II
VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 5

VERGELIJKEND OVERZICHT VAN DE VERZEKERING OP HET STUK VAN ARBEIDSONGESCHIKTHEID IN
DE LID-STATEN VAN DE E.E.G. EN HET VERENIGD KONINKRIJK

A. BELGIË

I. Invaliditeit

a. *Kring der verzekerden*

Verzekerd zijn alle personen, die in loondienst werkzaam zijn.

b. *Uitkeringen*

De verzekerde, die langer dan 150 dagen ongeschikt is tot het verrichten van arbeid (periode van primaire ongeschiktheid) heeft recht op een invaliditeitsvergoeding. Op deze vergoeding heeft men recht, wanneer men slechts in staat is om een derde of minder dan een derde te verdienen van wat een persoon van dezelfde stand en dezelfde vorming in dezelfde streek door zijn persoonlijke arbeid kan verdienen. Wachtijd voor personen beneden de 25 jaar: 3 maanden, en boven de 25 jaar: 6 maanden.

De invaliditeitsvergoeding sluit aan op de ziekingeld-uitkering en bedraagt van de 151e tot de 300e dag van invaliditeit 60 pct. van het loon met inachtneming van een loongrens van 250 B.frs per dag. Van de 301e dag van invaliditeit af bestaat voor elke werkdag aanspraak op een invaliditeitsvergoeding, gelijk aan 60 pct. van het loon, wanneer het kostwinners betreft, en overigens gelijk aan 40 pct., beide met inachtneming van een loongrens van 189 B.frs per dag. De invaliditeitsvergoeding mag samenlopen met een loon of een ander beroepsinkomen, op voorwaarde, dat dit loon of ander beroepsinkomen door de verzekerde aangegeven wordt. In de regel wordt de invaliditeitsuitkering in een dergelijk geval zodanig verminderd, dat zij tezamen met het loon of ander in werkdagen geschat beroepsinkomen een som gelijk aan 85 pct. van het loon in de beroepscategorie, waartoe de belanghebbende behoort, niet overschrijdt.

De invaliditeitsvergoeding eindigt bij herstel, overlijden en bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

Zij wordt automatisch aangepast overeenkomstig de wijzigingen van het indexcijfer voor de kosten van levensonderhoud.

c. *Financiering*

De premie voor de ziekte- en invaliditeitsverzekering bedraagt voor de bedienden 6 pct. van het loon, waarvan de werkgever 3,25 pct. en de werknemer 2,75 pct. betaalt. Voor de werklieden bedraagt de premie 7 pct. van het loon, waarvan de werkgever 3,5 pct. en de werknemer 3,5 pct. betaalt.

Voorts wordt jaarlijks door de Staat een subsidie verstrekt gelijk aan 16 pct. van de opbrengst der premies; en bovendien een variabele bijdrage, welke bestemd is om de niet-gestorte premies van werklozen te compenseren.

d. *Slotopmerking*

De Belgische invaliditeitsverzekering sluit aan bij de ziekteverzekering en vormt daarmee een geheel.

Zij is geheel gescheiden van de ongevallenverzekering.

Op 8 maart 1963 is een wetsontwerp ingediend, waarbij de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering ingrijpend wordt herzien. Voor wat de uitkeringen betreft wordt voorgesteld onderscheid te maken tussen primaire ongeschiktheid (eerste jaar), voortdurende ziekte (tweede en derde jaar) en invaliditeit (vierde en volgende jaren).

II. *Bedrijfsongevallen en beroepsziekten*a. *Kring der verzekerden*

Verzekerd zijn alle personen, die in loondienst werkzaam zijn, en de leerlingen.

b. *Uitkeringen*

Onderscheid wordt gemaakt tussen de uitkeringen, welke gedurende de eerste tijd na het ongeval worden verleend, en de uitkeringen, welke in de vorm van renten worden toegekend, wanneer de toestand van de getroffene min of meer geconsolideerd is.

1. *Tijdelijke ongeschiktheid*

Bij volledige arbeidsongeschiktheid bedraagt de uitkering gedurende de eerste 28 dagen 80 pct. en daarna 90 pct. van het gemiddelde loon per dag. Dit loon wordt berekend door het in het laatste jaar genoten loon (begrensd tot 120 000 B.frs) te delen door 365.

Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid is de uitkering gelijk aan het verschil tussen het loon, dat de getroffene vóór het ongeval genoot en het loon, dat hij werkelijk geniet.

2. *Blijvende ongeschiktheid*

Zodra het letsel geconsolideerd is, wordt het percentage van de arbeidsongeschiktheid vastgesteld in een overeenkomst tussen de getroffene en het verzekeringsorgaan. Deze overeenkomst behoeft de goedkeuring van de vrederechter. Zolang de termijn van drie jaren, gedurende welke nog op grond van wijzigingen in de toestand van getroffene revisie mogelijk is, nog niet verstreken is, ontvangt de getroffene een jaarlijkse toelage, welke daarna in een lijfrente wordt omgezet.

Bij volledige arbeidsongeschiktheid bedraagt de jaarlijkse toelage, c.q. de lijfrente 100 pct. van het gemiddelde loon per dag, berekend als bij de uitkering bij tijdelijke ongeschiktheid.

Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid bedragen deze uitkeringen een evenredig gedeelte van de uitkering bij volledige arbeidsongeschiktheid.

Samenloop met loon is mogelijk.

c. *Financiering*

De werkgevers zijn persoonlijk en rechtstreeks aansprakelijk voor de in hun bedrijf voorkomende ongevallen. Zij kunnen zich voor dit risico verzekeren bij particuliere verzekeringsinstellingen of bij de door de werkgevers opgerichte onderlinge ongevallenverzekeringsfondsen. Hebben zij zich niet op deze wijze verzekerd, dan zijn zij gehouden een bijdrage te storten in het waarborgfonds, dat aan de getroffenen de wettelijke uitkeringen verleent, indien de werkgever in gebreke is.

De premie verschilt naar gelang de bedrijfstak en de aard van het risico. Gemiddeld bedraagt de premie 2,9 pct. waarin begrepen de bijzondere premie voor ongevallen op de weg van en naar het werk en een bijdrage voor het waarborgfonds.

Voor de *beroepsziekten* bestaat een afzonderlijk financieringssysteem. De premies, welke bestaan uit vaste bedragen, die verschillen naar gelang de aard van de werkzaamheden, worden door de werkgevers betaald aan het Voorzorgsfonds ten behoeve van de slachtoffers van beroepsziekten. Uitsluitend die werkgevers zijn tot premiebetaling verplicht, die werkzaamheden in hun bedrijf doen verrichten, welke de werknemers blootstellen aan het risico van de bij of krachtens de wet aangewezen beroepsziekten. De financiering berust op het zuivere omslagstelsel.

B. Bondsrepubliek Duitsland

I. Invaliditeit

a. Kring der verzekerden

Onderscheid wordt gemaakt tussen de „Angestelltenversicherung” (voor hoofdarbeiders en leidinggevend personeel) en de „Invalidenversicherung” (voor handarbeiders).

Voor de „Angestelltenversicherung” geldt een loongrens van 15.000 DM per jaar.

b. Uitkeringen

De verzekerde kan aanspraak maken op rente wegens beroepsinvaliditeit of wegens algemene invaliditeit.

1. Aanspraak op rente wegens beroepsinvaliditeit bestaat, wanneer de verzekerde een wachttijd van 60 maanden vervuld heeft of geacht wordt vervuld te hebben en hij tengevolge van ziekte of gebreken of een tekort aan lichamelijke of geestelijke krachten niet in staat is 50 pct te verdienen van hetgeen lichamenlijk en geestelijk gezonde verzekerden, die eenzelfde opleiding hebben genoten en een gelijkwaardige kennis en bekwaamheid bezitten, plegen te verdienen.

2. Aanspraak op rente wegens algemene invaliditeit bestaat, wanneer de verzekerde een wachttijd van 60 maanden heeft vervuld of geacht wordt vervuld te hebben en hij tengevolge van ziekte of gebreken of een tekort aan lichamelijke of geestelijke krachten voor onafzienbare tijd niet meer regelmatig werkzaamheden kan verrichten of met arbeid slechts geringe inkomsten kan verwerven.

De wachttijd wordt geacht vervuld te zijn, wanneer de invaliditeit het gevolg is van een arbeidsongeval.

Bij de berekening van de uitkering wordt gebruik gemaakt van verschillende grootheden als de algemene berekeningsgrondslag, de persoonlijke berekeningsgrondslag, het aantal verzekeringsjaren en de soort van invaliditeit. De *algemene* berekeningsgrondslag wordt jaarlijks vastgesteld. Zij bedraagt het gemiddelde van de bruto-jaarlonen van arbeiders en employé's in de laatste drie aan het jaar, waarin invaliditeit is ingetreden, voorafgaande kalenderjaren. Voor de invaliditeitsgevallen, ingetreden in het jaar 1961, is deze algemene berekeningsgrondslag op 5325 DM vastgesteld. De *persoonlijke* berekeningsgrondslag is een coëfficiënt, welke de verhouding aangeeft tussen de in de vervulde premietijdvakken genoten bruto-jaarlonen van de betrokken verzekerde en van de gemiddelde bruto-jaarlonen van alle verzekerden. Hierbij wordt een maximumbedrag van 11.400 DM per jaar in acht genomen.

Aangezien de uitkering stijgt naar gelang het aantal verzekeringsjaren, worden, indien de invaliditeit vóór het 55ste levensjaar intreedt, onder bepaalde voorwaarden de jaren, liggende tussen het intreden van de invaliditeit en genoemde leeftijd, de verzekerde toegerekend („Zurechnungsjahren”).

De uitkering wordt berekend door vermenigvuldiging van het product van het aantal verzekeringsjaren, de algemene berekeningsgrondslag en de coëfficiënt van de persoonlijke berekeningsgrondslag met 1,5 bij algemene invaliditeit en 1,0 bij beroepsinvaliditeit.

De lopende uitkeringen worden regelmatig aangepast, rekening houdende met de ontwikkeling van de macro-economische

productiviteit en de wijzigingen van het nationaal inkomen per hoofd van de beroepsbevolking.

c. Financiering

De premie voor de renteverzekering (ouderdoms-, invaliditeits- en nabestaandenrente) bedraagt 14 pct. Werkgever en werknemer betalen ieder de helft. Het maximum-bedrag waarvoor premie wordt geheven is 11.400 DM per jaar.

De wet voorziet in beginsel in een overheidssubsidie voor de invaliditeitsrenten. Het jaarlijks bedrag daarvan is gelijk aan het voor 1957 vastgestelde bedrag, aangepast volgens de wijzigingen van de algemene berekeningsgrondslag. Het is gelijk aan ongeveer 25 pct. van de totale uitgaven voor invaliditeits-, ouderdoms- en nabestaandenrenten.

II. Bedrijfsongevallen en beroepsziekten

a. Kring der verzekerden

Verzekerd zijn alle personen, die in loondienst of krachtens een leervereenkomst werkzaam zijn.

b. Uitkeringen

Getroffenen, die onder de ziekteverzekering vallen, genieten vanaf de eerste dag na het ongeval ziekengeld. Een ongevalsrente wordt toegekend met ingang van de datum, waarop de uitkering van het ziekengeld beëindigd wordt, en in ieder geval met ingang van de 27ste week na het ongeval, indien de arbeidsongeschiktheid dan nog voortduurt. Geen rente wordt toegekend, indien de arbeidsongeschiktheid niet langer dan 13 weken heeft geduurd.

De rente bedraagt bij volledige arbeidsongeschiktheid twee derde van het basisloon met een minimum van 90 DM per maand en bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid een met de vermindering van de arbeidsongeschiktheid overeenkomend gedeelte van de rente bij volledige arbeidsongeschiktheid.

Bij de berekening van het basisloon wordt uitgegaan van het in het aan het ongeval voorafgaande jaar verdiende loon, begrensd tot 9000 DM per jaar of als dit voor de getroffen gunstiger is, van het 300-voud van het gemiddelde loon per arbeidsdag in de onderneming.

Bedraagt de arbeidsongeschiktheid minder dan 20 percent, dan wordt in het algemeen geen rente toegekend.

c. Financiering

De financiering geschiedt door bijdragen van de werkgevers. De gemiddelde bijdragen zijn gelijk aan 1,2 pct. van het premieplichtig loon. De vaststelling dezer bijdragen geschiedt bij de reglementen van de instellingen voor de ongevallenverzekering („Berufsgenossenschaften”). In het algemeen gaan deze reglementen uit van een zuiver omslagstelsel met dekking a posteriori van de uitgaven in het voorgaande jaar. Voor de financiering van de lopende uitgaven kunnen voorschotpremies worden geheven, welke met de na afloop van het boekjaar vast te stellen omslag-bijdragen worden verrekend.

C. Verenigd Koninkrijk

I. Invaliditeit

a. Kring der verzekerden

Het Verenigd Koninkrijk kent geen afzonderlijke invaliditeitsverzekering. Deze is opgenomen in de ziekteverzekering. Verzekerd zijn alle loonarbeiders en zelfstandigen, wier leeftijd is gelegen tussen de leerplichtige en de pensioengerechtigde leeftijd. Gehuwde vrouwen hebben de keuze ofwel geen premie te betalen en het recht op uitkering te verkrijgen op grond van de verzekering van de man, dan wel zelf premie te betalen en aanspraken te ontlenen aan haar eigen verzekering.

b. Uitkeringen

Aanspraak op uitkering bestaat bij arbeidsongeschiktheid tengevolge van een lichamenlijk of geestelijke ziekte.

Het recht op uitkering is in beginsel aan geen beperking onderhevig, indien de verzekerde tenminste 156 weekpremiën be-

taald heeft gedurende het tijdvak, hetwelk gelegen is tussen de aanvang der verzekering en de ongeschiktheid tot werken. Heeft de verzekerde minder dan 156 premieën betaald, dan heeft hij slechts aanspraak op uitkering gedurende een jaar, uitgezonderd zondagen. Hierna heeft de verzekerde recht om 13 premieën te betalen. Indien deze 13 premieën de stand van zijn verzekering op 156 brengen, ontvangt hij ziekingelduitkering zonder enige beperking. Is dit niet het geval, dan heeft hij opnieuw recht op een jaar ziekingelduitkering, na afloop waarvan hij opnieuw recht heeft 13 premieën te betalen, met dezelfde rechtsgevolgen.

De uitkering bedraagt sedert 7 maart 1963:

1. voor mannen en ongehuwde vrouwen en weduwen van 18 jaar en ouder .. 67 s. 6 d. per week
2. voor gehuwde vrouwen van 18 jaar en ouder 46 s. per week
3. voor personen jonger dan 18 jaar .. 38 s. 6 d. per week

De uitkering eindigt bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

c. Financiering

De uitkeringen worden gefinancierd uit de premie voor de National Insurance (prenatale hulp, uitkeringen bij ziekte, ouderdom, overlijden en werkloosheid). Deze bedraagt van 3 juli 1961 af:

Omschrijving	Werkgever	Werknemer
Voor vrouwen ouder dan 18 jaar	6 sh. 3½ d.	6 sh. 3½ d.
Voor mannen ouder dan 18 jaar	7 sh. 3½ d.	7 sh. 3½ d.
Voor jongens jonger dan 18 jaar	4 sh. 10½ d.	5 sh. 0½ d.
Voor meisjes jonger dan 18 jaar	3 sh. 9½ d.	4 sh. 0½ d.

II. Bedrijfsongevallen en beroepsziekten

a. Kring der verzekerden

Verzekerd zijn alle personen, die krachtens een arbeids-overeenkomst of een leerlingovereenkomst werkzaam zijn.

b. Uitkeringen

1. Ongevalsuitkering („injury benefit“)

Deze uitkering, welke een tijdelijk karakter draagt, wordt verleend tot het einde der arbeidsongeschiktheid, doch niet langer dan gedurende 26 weken na de dag van het ongeval. Over de eerste drie dagen van de arbeidsongeschiktheid wordt slechts uitkering verleend, indien de arbeidsongeschiktheid ten minste 12 dagen heeft geduurd.

De uitkering bedraagt per week:

Voor personen ouder dan 18 jaar	97 s. 6 d.
Voor personen van 17 en 18 jaar	73 s. 2 d.
Voor personen van 15—17 jaar	48 s. 9 d.

In aansluiting op de ongevalsuitkering wordt een invaliditeitsuitkering verleend.

2. Invaliditeitsuitkering („disablement benefit“)

Het bedrag van deze uitkering houdt verband met de mate van invaliditeit, bij het beëindigen van de ongevalsuitkering.

Zij bestaat ofwel uit een pensioen ofwel uit een uitkering ineens.

Bedraagt het percentage van de arbeidsongeschiktheid 20 % of meer, dan wordt een pensioen toegekend.

Het bedrag per week van het invaliditeitspensioen houdt geen verband met het verdiende loon. Voor elk invaliditeitspercentage geldt een vast bedrag, waarbij onderscheid naar leeftijd gemaakt wordt.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de verschillende bedragen.

Invaliditeitspercentage	Personen ouder dan 18 jaar	Personen van 17 en 18 jaar	Personen jonger dan 17 jaar
100	97 s. 6 d.	73 s. 2 d.	48 s. 9 d.
90	87 s. 9 d.	65 s. 10 d.	43 s. 11 d.
80	78 s. 0 d.	58 s. 6 d.	39 s. 0 d.
70	68 s. 3 d.	51 s. 2 d.	34 s. 2 d.
60	58 s. 6 d.	43 s. 11 d.	29 s. 3 d.
50	48 s. 9 d.	36 s. 7 d.	24 s. 5 d.
40	39 s. 0 d.	29 s. 3 d.	19 s. 6 d.
30	29 s. 3 d.	21 s. 11 d.	14 s. 8 d.
20	19 s. 6 d.	14 s. 8 d.	9 s. 9 d.

Bedraagt het percentage van de arbeidsongeschiktheid minder dan 20 %, dan wordt in het algemeen een bedrag ineens uitgekeerd. Als regel dekken deze bedragen een schadeloosstelling voor een periode van 7 jaar. Zij kunnen echter naar gelang de toestand van de getroffene een kleinere periode dekken.

c. Financiering

De verzekering tegen arbeidsongevallen en beroepsziekten wordt gefinancierd uit bijdragen van werkgevers en werknemers.

De premie houdt geen verband met de verdiende lonen en evenmin met het ongevalsrisico in de betrokken bedrijfstak of onderneming.

De premie voor *mannen* bedraagt per week 7 d. voor de werknemer en 8 d. voor de werkgever, terwijl de Staat een premie betaalt gelijk aan 1/5 gedeelte van de gezamenlijke bijdragen van werkgevers en werknemers.

De premie voor *vrouwen* bedraagt per week 4 d. voor de werknemer en 5 d. voor de werkgever, waarop eveneens een Rijksbijdrage van 20 pct. wordt verleend.

De premiebetaling geschiedt door het plakken van zegels op de contributiekaart van de werknemer. Het zegel heeft de waarde van de door de werkgever en de werknemer gezamenlijk verschuldigde premie. De werkgever mag het werknemersaandeel op het loon inhouden.

D. Frankrijk

I. Invaliditeit

a. Kring der verzekerden

Verzekerd zijn alle personen, die voor rekening van een werkgever arbeid verrichten.

b. Uitkeringen

De verzekerde, die niet in staat is om een derde te verdienen van het normale loon van een soortgelijke arbeider en die tenminste 1 jaar als verzekerde is ingeschreven en gedurende dat jaar 480 uur loonarbeid heeft verricht, waarvan tenminste 120 uur in de 3 maanden, voorafgaande aan de onderbreking van het werk, behoudens werkloosheid gedurende die tijd, heeft aanspraak op uitkering krachtens de invaliditeitsverzekering.

De Franse wetgeving kent drie invaliditeitsgroepen, te weten:

Groep I: invaliden, die nog in staat zijn met arbeid verdienste te verwerven;

Groep 2: invaliden, die niet in staat zijn enige arbeid te verrichten;

Groep 3: invaliden, die voortdurend de hulp van derden behoeven.

Groep 1: De uitkering bedraagt 30 pct. van het gemiddelde loon van de laatste tien verzekeringsjaren. Het voor die jaren in aanmerking te nemen loon wordt met behulp van indexcijfers aangepast aan de successievelijk opgetreden stijgingen van het loonniveau. Indien het loon meer dan 9 600 N.F. bedraagt, wordt het meerdere buiten beschouwing gelaten.

Groep 2: De uitkering bedraagt 50 pct. van het hiervoren- genoemde loon.

Groep 3: Op de uitkering, voor invaliden van groep 2 wordt een toeslag van 40 pct. verleend, met een minimum van 4 343,40 N.F.

De *minimum-uitkering* is gelijk aan het bedrag van de uitkering voor bejaarde werknemers, te weten 724 N.F. per jaar.

De invaliditeitsuitkering kan niet gelijktijdig worden genoten met de ziekgelduitkering of met de uitkering van de „assurance longue maladie”. Zij kan hieraan aansluiten. De invaliditeitsrente eindigt in ieder geval bij het bereiken van de 60-jarige leeftijd en wordt dan vervangen door het ouderdomspensioen, verleend bij ongeschiktheid tot het verrichten van arbeid, welk pensioen in geen geval lager kan zijn dan de invaliditeitsrente van de 60-jarige.

De uitkeringen worden jaarlijks aangepast aan de wijzigingen van het algemene loonniveau.

c. Financiering

De uitkeringen worden gefinancierd via het omslagstelsel uit de gecombineerde premie voor ziekte-, moederschaps-, invaliditeits-, ouderdoms- en overlijdensverzekering, van 19,5 pct, waarvan 6 pct. voor rekening van de werknemer en 13,5 pct. voor rekening van de werkgever komt; het deel van de premie, dat betrekking heeft op de invaliditeit, bedraagt ongeveer 0,7 pct. Het premieplichtig loon bedraagt 9 600 N.F. per jaar hoogstens.

d. Slotopmerking

De Franse invaliditeitsverzekering sluit nauw aan bij de ziekteverzekering en de „assurance longue maladie”. Zij staat los van de ongevallenverzekering.

II. Bedrijfsongevallen en beroepsziekten

a. Kring der verzekerden

Verzekerd zijn alle loonarbeiders of daarmee gelijkgestelden, bepaalde zelfstandigen, leerlingen van inrichtingen van technisch onderwijs, van handelsscholen en -cursussen, leerlingen van tuchtscholen, personen werkzaam in centra voor herscholing of functionele revalidatie en mijnwerkersafgevaardigden.

b. Uitkeringen

Onderscheid wordt gemaakt tussen uitkeringen gedurende de eerste tijd na het ongeval (de zgn. indemnités journalières) en de uitkeringen in de vorm van renten, wanneer de toestand van de door een ongeval getroffen zich heeft geconsolideerd.

1. Tijdelijke ongeschiktheid

De „indemnités journalières” worden verleend over alle dagen volgende op de staking van de arbeid ten gevolge van het ongeval tot de toestand van de getroffene geconsolideerd is. Deze uitkeringen bedragen 50 pct. van het basisloon gedurende de eerste 28 dagen en vervolgens 66⅓ pct. van het basisloon.

Het basisloon wordt vastgesteld door het loon over de aan het staken der werkzaamheden voorafgaande periode, waarover de laatste loonbetaling plaatsvond, te delen door het aantal werkdagen van deze periode (1 maand, ½ maand, 1 week).

2. Blijvende ongeschiktheid

Bij blijvende arbeidsongeschiktheid bestaat recht op een rente. Deze gaat in op de dag na de datum, waarop gecon-

stateerd wordt, dat de toestand van de getroffene geconsolideerd is.

Het bedrag van de rente is gelijk aan het produkt van het basisloon en de invaliditeitsgraad met dien verstande, dat de voor deze berekening gebruikte invaliditeitsgraad met de helft wordt verminderd voor dat deel van de werkelijke invaliditeitsgraad, dat beneden 50 pct. ligt en met de helft wordt vermeerderd voor dat deel, dat daarboven ligt.

Bedraagt de invaliditeitsgraad bijv. 30 pct., dan wordt het basisloon vermenigvuldigd met $0.30 - \frac{0.50 - 0.30}{2} = 0.20$;

bedraagt zij 80 pct, dan wordt het basisloon vermenigvuldigd met $0,80 + \frac{0.80 - 0.50}{2} = 0.95$.

Het basisloon, dat aan de renteberekening ten grondslag ligt, is het loon genoten gedurende de twaalf aan het staken van de arbeid voorafgaande maanden met een minimum van NF 5.992.65 en een maximum van NF 47.941.00. Het gedeelte van het loon, dat meer bedraagt dan het tweevoud van het minimum wordt slechts voor een derde gedeelte in aanmerking genomen.

c. Financiering

De premie komt ten laste van de werkgever. Over hetgeen het loon meer bedraagt dan NF 9.600 per jaar wordt geen premie geheven.

De hoogte van de premie is afhankelijk van de tarifiering. Er bestaan drie wijzen van tarifiering:

A. Collectieve tarifiering:

ieder jaar worden voor elke bedrijfstak bij besluit nationale schalen voor ongevallenpremies vastgesteld. Deze tarifiering geldt voor de kleine ondernemingen en voor bepaalde bij besluit aangewezen beroepsgroepen en bedrijfstakken.

B. Individuele tarifiering:

de netto-premie wordt vastgesteld aan de hand van het aan het bedrijf inherente risico, dat wil zeggen volgens de werkelijke kosten van de in genoemd bedrijf voorgekomen ongevallen. Deze tarifiering geldt voor de grote ondernemingen.

C. Gemengde tarifiering:

combinatie van de onder A genoemde, bij besluit vastgestelde collectieve premie en de voor de onderneming geldende premie, volgens bij besluit vastgestelde verhoudingen. Deze tarifiering geldt voor middelgrote ondernemingen.

E. ITALIE

I. Invaliditeit

a. Kring der verzekerden

Verzekerd zijn allen, arbeiders en beampten, die in loondienst werkzaam zijn.

b. Uitkeringen

De verzekerde, die voor meer dan 2/3 arbeidsongeschikt is, sedert tenminste 5 jaar ingeschreven staat en tenminste 260 weekpremies op zijn tegoed heeft, kan aanspraak maken op uitkering. Voorts zijn in de 5 aan de indiening van de aanvraag voorafgaande jaren tenminste 52 wekelijkse bijdragen vereist.

Het bedrag van de uitkering houdt geen rechtstreeks verband met het verdiende loon. De uitkering wordt berekend naar het totaalbedrag van de betaalde premies en wel met een afnemend percentage per 1500 lire betaalde premie.

De eerste 1500 lire worden met 45 pct., de tweede 1500 lire met 33 pct. en het resterende bedrag met 20 pct. gehonoreerd. Het totaal van deze bedragen, zijnde het basis-

pensioen, wordt vervolgens vermenigvuldigd met 55 (een aanpassingscoëfficiënt welke regelmatig herzien wordt in verband met de wijzigingen in de kosten van levensonderhoud) en vermeerderd met een twaalfde van dit produkt. Het aldus berekende bedrag vormt de uitkering per jaar.

De minimum-uitkering bedraagt 123.500 lire per jaar.

De maximum-uitkering bedraagt, indien het uitkeringsbedrag hoger dan 360.000 lire per jaar is, 80 pct. van het gemiddelde van het in de laatste vijf jaren verdiende loon.

c. Financiering

De premie voor de invaliditeits-, ouderdoms-, weduwen- en wezenverzekering bestaat uit twee gedeelten.

Het ene gedeelte, de zgn. basispremie, bestaat uit een vast premiebedrag, afhankelijk van de loonklasse waarin de verzekerde is ingedeeld. Zij varieert van 26 tot 420 lire per maand. Dit gedeelte komt voor rekening van de werkgever.

Het andere gedeelte is een premie voor de aanpassing van de renten. Deze bedraagt 15.75 pct. van het loon en komt voor 2/3, resp. 1/3 gedeelte voor rekening van de werkgever en de werknemer.

Voorts is voorzien in staatsbijdragen.

d. Slotopmerking

Er is geen direct verband met de ziekteverzekering. De verzekering staat los van de ongevallenverzekering.

II. Bedrijfsongevallen en beroepsziekten

a. Kring der verzekerden

Verzekerd zijn werknemers, die bij de wet aangewezen verzekeringsplichtige werkzaamheden verrichten.

b. Uitkeringen

Onderscheid wordt gemaakt tussen uitkeringen bij tijdelijke ongeschiktheid en uitkeringen bij blijvende ongeschiktheid.

1. Tijdelijke ongeschiktheid

Uitkering wordt verleend met ingang van de vierde dag, nadat het werk tengevolge van het ongeval werd gestaakt (ingeval van een beroepsziekte met ingang van de tiende dag). Deze uitkering, welke over alle dagen met inbegrip van de feestdagen wordt verleend, bedraagt gedurende de eerste 90 dagen 60 pct. van het gemiddelde dagloon over de 15 onmiddellijk aan het staken der werkzaamheden voorafgaande dagen, en vervolgens 75 pct. van dat dagloon.

De uitkering wordt beëindigd, wanneer de lichamelijke toestand van de getroffene geconsolideerd is.

2. Blijvende ongeschiktheid

Indien tengevolge van het ongeval een blijvende ongeschiktheid is ontstaan van meer dan 10 pct. (ingeval van een beroepsziekte meer dan 20 pct.) wordt een rente toegekend, welke ingaat zodra de tijdelijke uitkering eindigt. Deze rente bedraagt een zeker percentage, overeenkomende met de mate van arbeidsongeschiktheid, van het loon.

Bij een arbeidsongeschiktheidspercentage van 80 of meer wordt het gehele loon in aanmerking genomen. Bij een arbeidsongeschiktheidspercentage van 60 tot 80 wordt het in aanmerking te nemen loon verminderd tot een percentage daarvan overeenkomende met het arbeidsongeschiktheidspercentage. Bij een arbeidsongeschiktheidspercentage van 11 tot 60 varieert het in aanmerking te nemen loon van 60 pct. bij een arbeidsongeschiktheidspercentage van 60 tot 50 pct. bij een van 11.

Voor de berekening van de rente wordt het werkelijke jaarloon, dat de getroffene gedurende de twaalf aan het ongeval voorafgaande maanden heeft genoten, als basis genomen, met dien verstande dat als minimum geldt 210 000 lire en als maximum 450 000 lire.

c. Financiering

De kosten van de verzekering worden gedekt door een heffing over het door de werknemer ontvangen loon; deze heffing

komt geheel voor rekening van de werkgever. Zij varieert naar gelang van de gevarenklasse van het bedrijf van 2 tot 7,6 pct.

d. Opmerking

Het stelsel voor arbeidsongevallen geldt eveneens voor tijdens de arbeid en bij een aantal in de wet omschreven werkzaamheden opgedane beroepsziekten. Voor silicose en asbestose gelden evenwel afzonderlijke wettelijke bepalingen.

Ongevallen op weg van of naar het werk worden door de ongevallenverzekering niet gedekt.

F. Luxemburg

I. Invaliditeit

a. Kring der verzekerden

Verzekerd zijn alle personen, werkzaam in enige tak van economische bedrijvigheid, het huispersoneel en de thuiswerkers.

b. Uitkeringen

De verzekerde, die voor meer dan 66,66 pct. arbeidsongeschikt is, of die gedurende 26 weken tijdelijk ongeschikt tot werken is geweest, heeft recht op een invaliditeitsrente. De vereiste wachttijd bedraagt 5 jaar voor de verzekerde van Luxemburgse nationaliteit en 10 jaar voor de verzekerde vreemdeling.

De uitkering gaat in na de beëindiging van de ziekengelduitkering. Zij bestaat uit een vast bestanddeel en een variabele verhoging. Het vaste bestanddeel bedroeg op 1 juli 1961 19 500 L.frs. De verhoging bedraagt 1,6 pct. van het totaal der jaarlijks verdiende lonen welke met behulp van indexcijfers worden aangepast aan de successievelijk opgetreden stijgingen van het loonniveau. De *minimum-uitkering* bedraagt 27 000 L.frs., indien de betrokkene gedurende ten minste 3000 dagen verplicht verzekerd is geweest. Dit minimum-bedrag kan enige wijziging ondergaan naar gelang de leeftijd, waarop de verplichte verzekering is aangevangen.

De *maximum-uitkering* bedraagt 5/6 van het gemiddelde van de vijf hoogste jaarlonen, eveneens met behulp van indexcijfers aangepast aan de stijgingen van het loonniveau. Het in acht nemen van dit maximum mag echter niet tot gevolg hebben, dat de uitkering minder dan het hiervorenbedoelde minimum zou bedragen.

De rente eindigt met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd.

c. Financiering

De premie voor de invaliditeits-, ouderdoms- en overlijdensverzekering bedraagt 10 pct. van het loon. De werkgever houdt de helft hiervan in op het loon van de verzekerde. Voorts worden er bijdragen verstrekt door de Staat en de gemeenten.

d. Slotopmerking.

Er is geen direct verband met de ziekteverzekering. De verzekering staat los van de ongevallenverzekering.

II. Bedrijfsongevallen en beroepsziekten

a. Kring der verzekerden.

De arbeiders, hulpkrachten, gezellen en leerlingen in alle industriële en commerciële ondernemingen, alsmede de handwerklieden zijn verzekerd.

Voorts zijn verzekerd de kantoorbedienden, het uitvoerend personeel, de opzichters en de technische employé's, alsmede het huispersoneel.

b. Uitkeringen.

Gedurende de eerste 13 weken na het ongeval wordt een tijdelijke uitkering betaald over alle kalenderdagen, zolang de verzekerde niet in staat is zijn werk te hervatten. Deze uitkering bedraagt 3/4 van het normale loon. Hetgeen het loon meer bedraagt dan 320 L.frs. per dag wordt buiten aanmerking gelaten.

Daarna wordt een rente toegekend. Bij volledige arbeidsongeschiktheid bedraagt de rente 80 pct. van het basisloon. Bij gedeeltelijke ongeschiktheid bedraagt de rente een evenredig gedeelte van deze 80 pct. van het basisloon.

Als basisloon voor de renteberekening wordt genomen het loon, dat de getroffene gedurende het laatste jaar vóór het ongeval in de onderneming waar het ongeval plaatsvond, heeft verdiend, of, indien dit gunstiger voor hem is, $300 \times$ het gemiddelde dagloon dat hij in de onderneming, waar het ongeval plaatsvond, heeft verdiend. Als minimum wordt in acht genomen het wettelijk minimumloon, dat wordt uitgekeerd aan personen van dezelfde leeftijd en hetzelfde geslacht. Voor geschoolde arbeiders wordt dit minimum verhoogd met 20 pct.

Voor kantoorbedienden, uitvoerend personeel, opzichters en technisch personeel bedraagt het minimum-basisloon 90 000 L.frs. per jaar.

c. Financiering

De premie voor de verzekering komt ten laste van de werkgevers. Zij wordt berekend naar de door iedere onderneming of bedrijfstak betaalde lonen en de gevarenklasse, waartoe de onderneming of de bedrijfstak behoort, met inachtneming van het wettelijk minimumloon voor volwassen arbeiders. Wat de arbeiders betreft is geen loongrens voor de premiebetaling voorzien; met betrekking tot het administratief en toezichthoudend personeel, wordt over hetgeen het loon meer bedraagt dan 174 000 L.frs. per jaar geen premie geheven.

Voorts is voorzien in een staatsbijdrage ter hoogte van $\frac{1}{3}$ van de hogere uitgaven, welke het gevolg zijn van de hantering van het bovenbedoelde minimumloon. De administratiekosten komen voor de helft ten laste van de overheid.